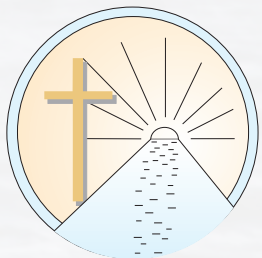


Sions Missionstidning



*Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus.
Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus.
(Gal 3 :26-27)*



BIBELORDET

Hör, dina väktare ropar med hög röst, de jublar tillsammans, för de ska med egna ögon få se Herren vända tillbaka till Sion. Brist ut i jubel tillsammans, ni Jerusalems ruiner, för Herren tröstar sitt folk, han återlöser Jerusalem. Herren visar sin heliga arm inför alla folkens ögon, alla jordens ändar ska se vår Guds frälsning.
Jes. 52:8-10

HELGDAGAR

12 januari

Första söndagen efter trettondagen,
Joh 1:29-34,
Dopets gåva

19 januari

Andra söndagen efter trettondagen,
Joh 4:5-26,
Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft

26 januari

Tredje söndagen efter trettondagen,
Joh 4:39-42,
Jesus väcker tro

2 februari

Kyndelmässöndagen,
Luk 2:22-23,
Kristus, utstrålningen av Guds härlighet



Lilla Katekesen

Nattvarden

I Vad är altarets sakrament?

Altarets sakrament är vår Herres Jesu Kristi sanna kropp och blod under bröd och vin, instiftat av Kristus själv, för att vi kristna skall äta och dricka det. Var står det skrivet? Så skriver evangelisterna Matteus, Markus och Lukas samt aposteln Paulus: *I den natt, då Herren Jesus blev förrådd, tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt sina lärjungar och sade: Tag och ät! Detta är min kropp, som blir utgiven för er. Gör detta till minne av mig!* På samma sätt tog han bågaren, tackade Gud och gav sina lärjungar och sade: *Drick alla av den! Den bågare är det nya förbundet i mitt blod, som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse. Så ofta ni dricker den, gör det till minne av mig.*

Sions Missionstidning

Nr 1 2020

Gud tjänar i dopet	4	Ensamma kvinnor	15
Dopets gåva	6	Frebe	16
Jesus väcker tro	8	Till minne av Lisbeth Lampinen	19
I Herrens hus	10	I Tiden.....	20
Barnsida: Gott Nytt År!	12	Annonser	22
Ungdomsflik: Vem är jag?	14	Radio LFF, prenumerationer	27

II Vilken nytta medför detta ätande och drickande?

Det ger dessa ord till känna: *för er utgiven och utgjutet till syndernas förlåtelse*, nämligen att syndernas förlåtelse, liv och salighet genom dessa ord ges åt oss i detta sakrament; ty där syndernas förlåtelse är, där är också liv och salighet.

III Hur kan kroppsligt ätande och drickande åstadkomma en så kraftig verkan?

Det är inte ätandet och drickandet som gör det, utan orden, som står här: *för er utgiven och utgjutet till syndernas förlåtelse*. Dessa ord tillsammans med det kroppsliga ätandet och drickandet är det avgörande i sakramentet. Den som tror på dessa ord, har det som de säger, nämligen syndernas förlåtelse.

IV Vem får detta sakrament värdigt?

Att fasta och på yttre sätt förbereda sig är visserligen en god yttre ordning, men värdig och väl beredd är den, som tror på dessa ord: *för er utgiven och utgjutet till syndernas förlåtelse*. Men den, som inte tror dessa ord utan tvivlar, är ovärdig och inte beredd. Ty dessa ord "för er" förutsätter idel troende hjärtan.

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wiik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Gud tjänar i dopet

Det har på sistone nu som då hänvisats i Sions Missionstidning till det heliga dopet. Det har framkommit när man har skrivit om Guds frälsningsplan, men det har inte blivit begrundat varför är det är viktigt. Den bristen vill vi nu försöka möta, och med ordets ledning i Guds kraft i all ödmjukhet säga några ord om detta Guds nådemedel.

En kristens identitet

Identitet är avgörande för en människa. Vi behöver veta vart vi hör. Speciellt viktigt blir det för en som måste resa utomlands och börja bo där. Då vill man framhålla sin ursprungliga identitet från sitt fosterland.

Identitet är också avgörande för en kristen. Vi bor i ett ”främmande land”, men vårt riktiga fosterland är i himmelen. Men hur har det blivit så? Vi har inte blivit ”födda i himmelen” som vår Herre Kristus har. Vi är ju skapade ”av intet” genom det i synd fallna människosläktet. Då borde vårt fosterland vara endast här på jorden, eller hur? Nej. Som kristna har vi vårt hemland i himmelen hos Gud. Men hur har himmelen blivit vårt hemland?

Vi sjunger i Sions Sånger (96) ”Gud mötte med nåden oss alla i dopets välsignade stund”. Redan från barndomen har vi blivit lärda och hört, att dopet är en plats där ”Gud mötte oss”. Och inte bara mötte, men att han mötte oss ”med nåden”. Att Gud möter en med nåd betyder att Gud möter med evangelium, för det är evangelium som har nåden och Guds kraft till frälsning. I katekesen lär vi, ”Det är inte vattnet som gör det, utan Guds ord, som är tillsammans med vattnet, och tron på dessa Guds ord i vattnet.”

Dopets centrala innehåll var skrivet redan på fornkyrkans tid i trosbekännelsen. I den Nicenska trosbekännelsen i stycket om den helige Andes verk bekänner vi att vi tror på ”ett enda dop, till syndernas förlåtelse”. Med dessa ord har Kristi egna sedan dess bekänt vad dopet innehåller. Senare, efter flera hundra år formades denna tro i katekesen och den har blivit undervisad för oss i söndagsskolan och i skriftskolan.

För att vi skall kunna se hur viktigt dopet är som identitetskälla, skall vi vända oss till Bibeln.

Dopet var viktig för Jesus (Matt 3:13–17)

Strax efter julberättelsen målar Gud framför oss en bild om Jesu dop. Jesu dop har alltid beskrivits som en av de viktigaste händelserna i Jesu liv. I berättelsen om Jesu dop ser vi att det har varit svårt för en människa, riktigt svårt, att begripa Guds sätt att arbeta. Det var inte Johannes döparens tanke att Jesus skulle döpas. Tvärtom var han emot en sådan tanke. Det var Gud som hade planerat att Jesus, Guds helige och syndfria son, skulle döpas. Jesu dop var i Guds plan ett steg i människornas frälsningshistoria, som inte kunde förbigås.

Dopet blev för Kristus Jesus en av de händelser som bekräftade hans identitet som Guds Son och Frälsaren. Där styrktes Jesus för sin livsriktning och sin uppgifts innehåll. Inte behövde Jesus det för sin egen skull, men Johannes, och alla kristna, behöver det för att veta vem Jesus är och vad han har kommit för att göra.

Vad hände vid Jesu dop? Var det endast det att Herren blev våt, var det allt? Nej, verkligen inte. Jesus insisterade att Johannes skulle döpa honom för den skull att han visste att det skulle åstadkomma någonting märkvärdigt för Jesus – och även för oss som får läsa ögonvittnesberättelser om denna händelse. Himlen öppnades, Den helige Ande kom ner och vilade över honom, och Gud Fadern gav ett hörbart vittnesbörd om vem Jesus är.

Det får man också lägga märke till att det inte var Johannes döparen utan det var den treenige Guden som var aktiv i dopet. Guds Son steg ner i vattnet, och blev döpt. Den Helige Ande var aktiv och förenade sig i dophändelsen genom att han flög ner i form av en duva och satte sig på den döpte. Och till slut vittnade Fadern och talade. Som vi märker var det mycket som hände där. Gud verkade genom alla tre personer – genom Fadern, Sonen och den helige Ande.

Varför är dopet viktig för en levande kristen?

Vad betyder dopet för oss vanliga kristna idag? Är det en identitetsskapande händelse för oss? Det borde det vara. Var och en kristen borde ha en säker förtröstan i det att hon har blivit döpt.

Så säker att vi skulle utan att tveka säga ”Jag är döpt”, när någon medlem av en ny kyrka tvekar på om vi lutheraner alls har blivit döpta ”på riktigt”. Vi får även tillägga att vi blev döpta av den helige Ande själv!

Dopet får vara för oss en viktig del i hur vi identifierar oss som kristna människor. Men det skulle vara att ringakta det heliga dopet om man skulle anse att det inte har någon annan betydelse än att fungera som en byggsten till vår identitet.

Gud döpte sin Son genom Johannes händer. Det är samma Gud som är med och döper även när vi döper och blev döpta. Dopet har en kraft och den verkar endast därför att Gud är med i dopet, för Jesus instiftade den och förenade den med löften (Matt 28:18–20; Mark. 16:15). Det har också en avgörande betydelse att Kristus instiftade det nya testamentets dop i nära anknytning till hans offerdöd och uppståndelse (se vad det betydde för Paulus i Romabrevet 6: 3–5).

Prästen döper inte, Gud döper. Prästen är Guds medarbetare som Gud har kallat till att göra själva dopakten. Ännu en gång, kära kristne vän: Gud döpte dig! Och han lyckades till hundra procent på första gången. Dopet kan inte göras om, inte heller får det göras om. Det skulle betyda att vi inte litar på Gud, att han är kunnig att göra det rätt på första gången. Det är därför dopet är viktigt!

Människans tankar orsakar strider om dopet

Vi är mycket medvetna om att det har varit tvister om dopet i kristenheten. Tvisterna började när nydöpare rörelser växte så pass stora i antal på 1600-talet, att de kunde vilseleda de traditionella bibeltroende kristnas tankegångar.

Jag tror att striderna oftast orsakas av våra egna tankar och spekulationer. När vi börjar spekulera om dopet och händelserna kring dopet, kommer vi så lätt bort ifrån de heliga Skrifterna och våra egna tankar fyller arenan. Då är det inte ordet utan spekulationerna som strider emot varandra. Inte Guds ord mot Guds ord. Det här är viktigt att lägga märke till.

En speciell fråga har varit om människan kan tro evangelium före dopet. Svaret kan inte ges på den grunden att det finns en skillnad mellan barndop och vuxendop, för det finns det inte. I Skrifterna

är det bara fråga om ett slags dop som bjuds för alla och som har samma påverkan för alla.

När vi svarar på den här frågan måste vi vara försiktiga så att vi inte säger vare sig för mycket eller för lite. Vi måste vara bibliska, det vill säga att vi säger som Bibeln säger och lämnar det där. Hur detaljerna fungerar i dopet är Guds sak, men för oss räcker det som står skrivet. Vad säger då bibeln? ”Tron kommer av predikan...” (Rom 10:17), och ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, till era synders förlåtelse [gr. text]. Då skall ni få den helige Ande som gåva. Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar.” (Apg. 2:38–39). I Jerusalem trodde människorna det som Petrus predikade, redan före dopet, de trodde på försoningsdöden för deras skull och trodde att de i dopet kommer att få förlåtelse och andra löften. En biblisk kristen tror de här båda ställen i Bibeln och tar sitt förnuft tillfång. Hon vill vara ödmjuk inför Herrens undervisning.

Inom samma bild drog Petrus också barn – någon skillnad mellan vuxen och barn gjordes inte. När det gäller barn kan man tryggt säga, att också de trodde det evangelium som predikades och de blev döpta. Och lägg märke till att för dem gällde samma gåvor – syndernas förlåtelse och den Helige Ande. De blev också Kristi lemmar. Här gäller det också att fånga sitt förnuft. Det är endast Gud som har kunskap om detaljer.

Om det sker att ett barn dör före dopet, är hon i Guds händer. I en sådan händelse hann Kristi kyrka inte göra någonting, då är det endast Gud som hinner med sin nåd. Gud har försonat henne och jag är övertygad om att hon blir frälst för den skull. Kristenheten har haft tröst i Gud i sådana fall redan i 2000 år.

I Sions Missionstidning vill vi föra fram undervisning också om dopet, såsom också om Guds andra lärosatser – för det vill Gud själv. Det gör vi på Bibelns grund. I detta vill vi vara hans tjänare. Vi vågar inte tysta Guds mun! Guds frälsningsplan är en enhetlig enhet. Han har inte gett oss någon sax till att klippa dopet därifrån.

Del två på sid 20

Gud välsigne dig!
Vesa Pöyhtäri

Dopets gåva

Guds Lamm
Joh. 1:29–34

Denna text börjar med orden: *“Nästa dag såg han Jesus komma”*. Det är kanske bra att kort se tillbaka på dagen innan, vad hände då?

Präster och leviter hade kommit från Jerusalem för att fråga Johannes döparen vem han var. Johannes bekände sanningen och sade att han varken är Messias eller den utlovade profeten. De som kom från Jerusalem frågade: *“Vem är du då? Vi måste ge ett svar till dem som har sänt oss. Vad säger du om dig själv?”* Johannes svarade med profeten Jesajas ord: *“Jag är rösten som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren!”* Jag vet inte hur väl de förstod detta svar, men troligen gick de tillbaka och undersökte skrifterna.

Det finns ett löfte i Malakis bok (Mal. 4:5) om att innan Herrens dag kommer ska Gud sända profeten Elia. Jesus bekräftade detta löfte senare när han berättade att Johannes döparen var den Elia som skulle komma (Matt. 11:7–14). Med detta menade han att Johannes kom i Elias ande. Bibelforskare antar att under denna tid hade judarna höga förväntningar på Messias nära ankomst och därför frågade de Johannes döparen om han var den utlovade Messias.

Det är intressant att evangelisten Johannes inte vid det här tillfället nämnde Jesu dop. Kanske behövde han inte upprepa berättelsen som redan beskrivs i Matteus evangelium. Nu var det dock en ny dag - vittnesbördets dag. Johannes pekar på Jesus och säger: *“Se Guds Lamm som tar bort världens synd!”* För folket var det vid det här tillfället ännu svårt att förstå Johannes ord. Johannes var prästson och kände mycket väl till gamla testamentets offergudstjänst.

Kanske han här hänvisade till Jesus som det av Gud givna nya förbundets offerlamm. Utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse, detta gäller även under det nya förbundet.

Jag kommer att tänka på kvällen när Israels folk befriades från slaveriet i Egypten. Då uppmanades man att slakta ett årsgammalt felfritt lamm och dess blod skulle strykas på dörrposten. Blodet skyddade dem som var inne i huset och de bevarades när dödsängeln gick förbi. På samma sätt vill Johannes berätta för oss att blodet från Jesus, Guds Lamm, beskyddar våra samveten. Johannes fortsätter; *“Det var om honom jag sade: Efter mig kommer en man som var före mig, för han var till före mig.”*

Vi förstår att Johannes kände till sitt uppdrag när han säger: *“jag döper er med vatten till omvändelse. Men den som kommer efter mig är starkare än jag, och jag är inte ens värdig att ta av honom sandalerna. Han döper er i den helige Ande och eld.”* (Matt. 3:1) Om detta kan man tänka att Johannes bekänner Jesu gudomlighet, som har varit till redan innan världens skapelse. Johannes fortsätter och säger: *“jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa i vatten sade till mig: Den du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper i den helige Ande.”* Och han fortsätter *“Jag har sett det och vittnat: han är Guds Son.”*

Johannes döparens mor Elisabet och Jesu mor Maria var släktingar, det är intressant att höra Johannes säga att han inte kände Jesus. Johannes kände antagligen nog Jesus som människa och släkting, men menar här att han inte kände honom som sänd från himlen. För

oss är det på samma sätt. Det är inte tillräckligt att vi känner Jesus som människa, utan vi behöver känna Honom som våra synders förenare och som uppstånden.

När Jesus steg upp från Jordan efter att ha blivit döpt av Johannes kunde Johannes höra en Guds röst från himlen och han såg hur den helige Ande kom ner och stannade över Jesus. Då förstod han och trodde att denna man var Guds Son. På samma sätt berättas om Jesu bröder. Till en början trodde inte heller de på Honom, men när Jesus hade blivit förhärsligad och Fadern var i honom så trodde även de. Vi har också lärt känna Jesus genom den helige Ande som verkar i Guds ord. Tro kommer av predikan och predikan genom Kristi ord (Rom. 10:17).

I den följande versen säger Johannes att han har kommit och döper i vatten för att Jesus ska uppenbaras för Israel. Johannes dop var alltså vägen till att lära känna Jesus. De människor som tog emot Johannes dop tog också emot Jesus. På så sätt förberedde den himmelske Fadern deras hjärtan för Messias och Guds rikes ankomst. På samma sätt behöver vi idag sådana som Johannes, som med sin förkunnelse väcker folket till kännedom om sanningen.

Varför ville Jesus bli döpt av Johannes? Genom att låta sig döpas av Johannes identifierade sig Jesus med oss syndare. I dopet tog han emot det uppdrag som Fadern hade ålagt honom. Meningen med hela hans liv var att dö för vår skull, så att vi skulle få liv.

Från och med dopet inledde Jesus sin offentliga verksamhet som slutade med döden på korset. Paulus sammanfattar detta: *Jesus var “ställd under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt.”* (Gal. 4:4–5). I de sista verserna talas om dop i den helige Ande, vilket är det dop som Jesus instiftade. Till Johannes sades: *“Den du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper i den helige Ande.”*

Dopet är ett frälsningsmedel, som Jesus själv har instiftat: *“Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.”* (Matt. 28:19-20). Man blir alltså en Jesu lärjunge genom dopet. I dopet föds människan på nytt och erhåller den helige Ande. I sin pingstpredikan bekräftar Petrus att den helige Ande erhålls i dopet: *“Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna. Då får ni den helige Ande som gåva.”* (Apg. 2:38).

När Paulus kom till Efesos gick han för att träffa några lärjungar som bodde där och han frågade dem: *“Tog ni emot den helige Ande när ni kom till tro?”* De svarade honom: *“Nej, vi har inte ens hört att det finns en helig Ande.”* Han frågade: *“Vilket dop blev ni då döpta med?”* De svarade: *“Med Johannes dop.”* Paulus sade: *“Johannes döpte med omvändelsens dop och sade åt folket att tro på den som kom efter honom, det vill säga Jesus.”* När de fick höra detta döptes de i Herren Jesu namn, och när Paulus lade händerna på dem kom den helige Ande över dem”. (Apg. 19:2–6).

I Apostlagärningarna berättas att ett predikat Kristi ord också verkar till att den helige Ande utges, så skedde i Kornelius hem: *“Medan Petrus ännu talade föll den helige Ande över alla som hörde ordet.”* *“Då sade Petrus: Ingen kan väl hindra att de döps med vatten, när de har fått den helige Ande precis som vi? Och han befallde att de skulle döpas i Jesu Kristi namn.”* (Apg.10:44-48)

För oss som tror på Jesus är dopets nådeförbund en stor och dold gåva. Under detta liv kommer vi aldrig att förstå det fullt ut. Därför får den rättfärdige leva av tro. Amen.

Jarmo Makkonen
Etelä-Suomen Rauhan Sana

Jesus väcker tro

Många samarier från den staden hade kommit till tro på Jesus genom kvinnans ord när hon försäkrade: "Han har sagt mig allt som jag har gjort." När samarierna kom till honom bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro genom hans egna ord, och de sade till kvinnan: "Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare." Joh.4:39-42.

Det trodde kvinnans ord

Dagens tema och texter utmanar oss ur flera aspekter. För det första läser vi att kvinnans vittnesbörd om Jesus och vad han hade sagt och uppenbarat för henne väckte tro hos människorna i Samarien. Trots att hon gått ut till brunnen i skydd av dagens hetta för att undvika ett möte med andra kvinnor gick hon nu helt öppet in i staden och avbröt människornas middagsvila med sitt vittnesbörd. Redan denna handling i sig är ett vittnesbörd för många. Hon lät inte skammen över att ha blivit avslöjad som en synderska hindra henne från att visa sig bland folket i staden. Hon kunde gå med högburet huvud in i staden mitt på blanka dagen. Hon kunde dessutom

tala om för alla att hon pratat med en man vid brunnen som dels hade bett henne, en samarisk kvinna om vatten, dels avslöjat hennes liv samt ytterligare, en av de få gånger, sagt rakt ut att han är Messias. Mötet med Jesus hade förvandlat henne totalt. Har du haft ett personligt möte med Jesus och hur har det förvandlat dig?

Jesus avslöjar oss

För det andra är det viktigt att notera att Jesu avslöjanden av hennes livsföring inte fick henne att gräva ner sig eller beklaga sin syndfullhet. Tvärt om. Jesu nåd och kärlek är så stark att hon redan när han talar till henne känner förlåtelsens kraft och fylls av frimodighet. Ett möte med Jesus avslöjar oss alla, ty ingen är rättfärdig enligt Rom 3:10. Att bli avslöjad av Jesus är nåd och kärlek för vi vet att där finns en gränslös källa av förlåtelse. Ofta vill fienden och även vårt kött få oss att gräva ner oss i våra skuld- och skamkänslor för våra synder. Ibland nästan frossar vi i självömkan och vältrar oss i vår syndfullhet. Vi känner oss illa till mods eller skuldbeläggs av vår omgivning för något vi gjort eller sagt. Då är det viktigt att i tro ta emot den förlåtelse

"Jag ber att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, skall ge er vishetens och uppenbarelsens Ande, så att ni får rätt kunskap om honom"

som Jesus har fullbordat för dig på Golgata. Det är inte dina känslor eller omgivningen som skall styra dig utan tron på att du är fri genom Jesu blod. Därför kan även du gå med högburet huvud och frimodigt vittna om det som Jesus har gjort för dig, precis som den samariska kvinnan gjorde.

Jag Är

Lägg märke till hur Jesus går till väga då han möter kvinnan. Först bygger han upp ett förtroende genom att sänka sig ner till hennes nivå och tilltala henne med respekt trots att hon var kvinna, samarier och dessutom levde i uppenbar synd. Han erbjuder sig ge något som skulle göra att hon aldrig behövde gå till brunnen igen. Sedan avslöjar han finkänsligt, genom en frågeställning, hennes livssituation. Kvinnan hade fått förtroende för Jesus och visste att här var någon som var större än Jakob. Jesus svarar tålmodigt på hennes religiösa frågor men styrde ändå samtalet till den sanna relationen med Fadern som inte var bunden till någon speciell plats. När Jesus överraskande säger "Jag Är" faller alla bitar på plats och slöjan tas bort från kvinnans ögon. Hon har mött Messias, Frälsaren och han har just befriat henne från hennes skam. Vi är kallade att bemöta människor på samma sätt som Jesus. Filipperbrevet 2:1-5 uppmanar oss att ikläda oss Jesu Kristi sinnelag för att vinna människornas förtroende och göra dem öppna för att ta emot upprättelse, förlåtelse och helande i kraften av Jesu namn. Jesus är vårt föredöme i hur vi skall bemöta

människor. Låt oss därför lära oss genom att se på Honom och göra så som han gjorde.

Vittnesbördets kraft

Kvinnans vittnesbörd var så övertygande att hela byn kom ut till Jesus vid brunnen och de bad honom stanna hos dem. Romarbrevet 10:17 beskriver hur de vittnesbörd som vi hör uttalade i kraften av Jesu ord väcker tro. Därför är det viktigt att även vi vittnar om vad Jesus har gjort i våra liv när vi samlas eftersom vårt vittnesbörd väcker tro och längtan efter mera av Jesus. Nu kom Jesus in i byn och han stannade hos dem i två dagar och undervisade dem och ännu flera kom till tro genom hans egna ord. "Vi har själva hört, och vet att han verkligen är världens Frälsare". Jesus har inte ändrats, han är fortfarande den samma (Heb13:8) och hans nåd och förlåtelse och helande kraft är den samma. Här är det viktigt att våra ord och våra vittnesbörd är i samskling med Jesu egna ord och hans gärningar för att de skall väcka hopp, tro och förtröstan på Gud. Därför behöver vi alla få ett personligt möte med Herren så att vi frimodigt kan stå upp och vittna till vår omgivning om allt det som Jesus har gjort i våra liv och det som han vill tala till oss genom sitt ord. "Jag ber att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, skall ge er vishetens och uppenbarelsens Ande, så att ni får rätt kunskap om honom" (Ef 1:17).

Matias Gädda
Helsingfors

I Herrens hus

Jesus gick flera gånger i Jerusalems tempel. Första gången var när föräldrarna kom med det nyfödda barnet för att offra reningsoffer som lagen påbjöd. Därefter kom Maria och Josefs hela familj till templet en gång per år, under påsken, som lagen förutsatte.

En av evangelietexterna för andra söndagen efter jul berättar om ett sådant besök i templet när Jesus var 12 år. Vid den åldern blir en jude myndig och kan därefter själv vara ansvarig för sina gärningar. En gosse blir *bar mitsva* (lagens son) och en flicka blir *bat mitsva* (lagens dotter). På den här resan tappade föräldrarna bort Jesus och till slut fann de honom i templet i samtal med de lärda. Då mamman Maria anklagade sonen, svarade han; *“Visste ni inte, att jag bör vara där min Fader är?”* I templet var Fadern och Sonen speciellt närvarande. Också senare besökte Jesus templet. Stundom undervisade han, en annan gång välte han de penningkära handlarnas bord.

Men varför högaktade Jesus templet och besökte det? Och varför sa han *“bryt ner detta tempel, så skall jag resa upp det på tre dagar”* (Joh. 2). Svaret på vår fråga finns i det som fanns i templet. Vi skall nu besöka det för att se den heliga byggnadens utrustning. Jesus är vår guide.

1. I templet fanns ett kopparhav (eller hav), en stor bassäng framför templet. Den var avsett för prästernas rengöring. Utan denna rengöring kunde prästerna inte gå in i templet för att utföra sin tjänst.

Också vi kristna har vårt kopparhav. Också vi bör vara rengjorda i denna bassäng. Vad är det? Det är det heliga dopet, Kristus-dopet. Vi blir döpta till Kristus, till Hans död och

uppståndelse. Jesus är på sätt och vis det “hav” vari vi bör bli renade. Annars är vi inte dugliga att utföra det heliga prästämbetet, vartill varje troende är kallad.

2. Inne i templet fanns skådebrödsbordet, på vilket det fanns helgade bröd. Efter tjänstgöringen fick prästerna äta dessa som mat.

För en kristen finns skådebrödsbordet i Jesus. Han dukar bordet inför våra fienders ögon. Han ställer sig vid bordet och betjänar oss. I nattvarden får vi avnjuta dessa nya förbundets skådebröd, vilka är det samma som Kristi kropp. Nattvardsbordet är nämligen Kristus-kyrkans skådebrödsbord.

3. I Jerusalems tempel fanns ett rökelsealtare, en plats för bön. Rökelse förliknas vid bön. När röken från rökelsen steg uppåt, tänkte man att bönen steg upp till Gud.

Jesus är det nya förbundets rökelsealtare. Genom Honom stiger våra böner till Guds öron. Vi ber till vår himmelske Fader genom Sonen. När vi gör så, hör Fadern. Också Jesus själv ber för oss. Han sitter på Faderns högra sida och ber för dig och mig.

Vi behöver inte mera templets rökelsealtare. Men vi behöver Jesus, den verkliga medlaren mellan Fadern och oss. Jesus sade en gång till den samaritiska kvinnan att *“den tid kommer, ja, den är redan här, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha. Gud är Ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.”* (Joh.4) Han avsåg att be i Kristus.

4. Tempels viktigaste plats var det allra heligaste. Det var platsen för Guds närvaro. Platsen var så helig, att endast en präst fick stiga

in där, och endast en gång om året.

För oss är Jesus det allra heligaste. Han är den plats där Gud finns mitt ibland oss. Jesus talade ofta om hur Fadern är förklarad i Sonen. Gud visade sig, på sätt och vis, i Jesus, som Jesus sade till Filippus; *“Den som har sett mig har sett Fadern”*.

Det allra heligaste är där vår Frälsare finns. Därför, genom att möta Jesus i Ordet och i sakramenten, stiger man in i det allra heligaste. Det heligaste av det heliga finns inte endast i Jerusalem. Han finns alltid där man samlas i Jesu namn. Där syndernas förlåtelse förkunnas i hans försoningsblod.

5. Mellan det heliga och det allra heligaste fanns en förlåt (draperi), ett mycket stort och tungt tyg. Det rämnade ändå en gång, då när Jesus gav sitt liv på korset. Då öppnades vägen till det allra heligaste.

Hebreerbrevet (10:19-20) förklarar på vilket sätt vi har tillträde till det allra heligaste genom förlåten dvs. genom Kristi kropp. Då Jesus offrade sitt blod till syndernas försoning öppnades en ny väg som leder till livet. På detta sätt är Jesus även templets förlåt. Hans brutna kropp och utgjutna blod bjuds till ångrande syndare genom evangeliet. Där öppnas vägen till Guds gemenskap och till ett nytt liv.

6. I det allra heligaste fanns förbundsarken med lagtavlorna, Arons grönskande stav och kärl med manna. Dessa var tecken på Guds bud och löften.

Förbundsarken och dess lock var en speciell plats för Guds närvaro. I Nya testamentet är förbundsarkens lock det samma som en nådastol. En plats för Jesu närvaro. Paulus och Hebreerbrevet uppmanar att komma fram till nådastolen. Där förlåter Jesus synderna. I Jesus har Guds bud och löften fått sin uppfyllelse. Med sitt liv och sin död uppfyllde han lagen och kom med evangeliet. Staven grönskar, dvs. av det döda föds liv. Det himmelska mannat var livets bröd dvs. Frälsarens kropp och försoningsblod.

7. I templet fanns också ljusstakar med ljus i. Den mest kända är den sjuarmade ljusstaken *menora*, som avbildade Guds fullhet och närvaro. Sju betecknar Guds fullkomlighets tal, ljuset avbildar Hans skapelseverk.

Jesus ställde sig i *menorans* ställe. Nu är Kristus vårt ljus. Han upplyser syndens och dödens mörker. Vad var det som Jesus sade? *“Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.”* (Joh.8) och *“Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er.”* (Joh.12)

8. Tempellivets klart livligaste plats var altaret som fanns på utsidan. Där offerades flerfalt tusentals offerdjur. Överallt fanns blod, blodet verkligen flödade på tempelberget.

Också detta är en bild av Jesus. Han var det offer som en gång för alla offerades i och genom hans kropp i hans eget tempel. Något annat offer behövs inte längre. Nu får duvorna flyga fritt och fåren beta på ängarna. Petrus säger att ni är återlösta *“med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel”* (1 Petr.1).

9. I Jerusalems tempel tjänade tusentals präster. Verksamheten var omfattande, det fanns många präster. Speciellt översteprästen hade en central ställning.

Hebreerbrevet säger *“Vi har en stor överstepräst över Guds hus”* Kristus äger templet, alltså sin egen kropp, församlingen. Jordiska präster kommer och går och alla är de bristfälliga. Kristus däremot består som en helig präst för evigt.

Så har vi varit i Jerusalems tempel tillsammans med Jesus. För att komma till en helig plats behöver vi inte, för templets skull, fara till Jerusalem. Det räcker att få komma till de heligas gemenskap. Dit där ordet förkunnas och sakramenten rätt brukas. Där är Herrens hus och Jesus i dess centrum. Där är det allra heligaste och reningsplatsen. Där är himlen öppen för syndare.

Jaakko Rahja
Kyrkslätt

Gott nytt år!

Kära barn!

Så här inför ett nytt år är det bra att stanna upp lite och fundera på livet, på året som gått och det som ligger framför. Jag vet inte hur ditt år varit, men jag är ganska säker på att det rymt en hel del glädje och lycka, men också sorg, oro och besvikelser. För sådant är livet. I en psalm står det att *"sorgen och glädjen, de vandrar tillsammans"* och precis så är det. Först i himlen blir allting bara bra, bara glädje och lycka. Vet du, ibland får jag en stark längtan till himlen, hemlängtan helt enkelt. För egentligen är det i himlen, i paradiset, vi är tänkta att bo. Först där får vi ha det riktigt, riktigt bra. Och tänk att få möta Jesus på riktigt!

Har du kommit ihåg att tacka Gud för allt som du fått? Ta en stund och tänk efter vad du har att tacka för. Fungerar alla dina kroppsdelar? Kan du springa, hoppa, dansa? Kan du kasta en snöboll, hålla någons hand, krama mamma? Kan du prata, sjunga, skratta? Kan du se det vackra vita snötäcket, de gnistrande iskristallerna när de nås av solens strålar? Kan du höra hur det knakar och brakar till ibland på isen när du susar fram på skridskorna eller försiktigt trampar

i diket för att känna efter om isen håller? Kan du känna hur den varma kakaon doftar när du skruvar upp termoserna? Kan du känna hur skinksmörgåsen smakar när du sitter vid den knastrande lägerelden på ett sittunderlag som skydd mot köld och väta? Hur det biter till i tårna när skorna inte lyckas stänga ute kölden helt? Kan du känna den sköna känslan när du kryper ner under det varma täcket efter en lång dag ute i snön, mätt och belåten och med tunga ögonlock?

Har du då kommit ihåg att tacka Honom som gjort allt detta möjligt? Som skapat dig så fantastisk. Som ser till att du har mat för dagen, ett hem att växa upp i, en säng att sova i, föräldrar och kanske syskon som älskar dig. Du får gå i skola och lära dig allt möjligt som du behöver i livet. Du får bo i ett tryggt och fredligt land. Du behöver inte vara rädd för det har Gud sagt jättemånga gånger i Bibeln. Du har en Pappa som har lovat att vara med dig alla dagar och som ordnat så att du får vara med honom för evigt. Och - du har hans ord att lyssna på och läsa själv när som helst. Du kan tala med honom när du vill och om vad som

helst. Han finns ALLTID där för dig. Tänk, vad stort! Oavsett hur ditt liv ser ut så har du Pappa som älskar dig oerhört mycket. Skulle du inte ha någon annan som älskar dig och bryr sig om dig - fast det vet jag att du har - så skulle du ändå inte vara helt ensam och oälskad. För Gud finns där. Han sviker inte.

I Ordspråksboken kapitel 3 står det många bra saker, bland annat det här: *"Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så ska han jämna dina stigar."* När vi nu börjar ett nytt år, så får vi ta till oss de här orden. Om vi har Jesus med i allt, så går det bra. Klart att vi ändå kan råka ut för jobbiga saker, men då får vi tala med honom om det, så hjälper han oss och tröstar oss. Be varje morgon att Gud ska vara med dig under dagen, att han ska leda dig och hjälpa dig att göra hans vilja. Då blir livet ett spännande äventyr där vad som helst kan hända. Och om vi misslyckas och gör något dumt, då vänder han oss inte ryggen och lämnar oss, utan förlåter oss och fortsätter att älska oss lika mycket ändå. Det kallas nåd.

Ett av Jesu namn är Immanuel. Det betyder Gud med oss. Tänk att universums Skapare, kungars Kung och herrars Herre vill vara så nära oss att han finns i våra hjärtan. Det är stort! *"Med Jesus i båten är jag trygg mitt i stormen när jag vandrar hem."* Visst vill du också gå med Jesus?

Vi ber:
Fader, tack för allt du gett mig under det år som gått och också tidigare.

Tack för... (här får du själv lägga till vad du vill tacka för)

Jesus, nu ber jag att du är med mig och min familj, mina vänner och alla jag känner under det nya året. Tack för att du lovat vara med mig alla dagar. Hjälp mig så att jag alltid håller kvar min hand i din.

I Jesu namn,
Amen

Ett välsignat nytt år önskar jag dig, kära barn.
Kram, Sanna





Vem är jag?

Kanske är det någon av er läsare som har upplevt att den kristna tron har så mycket innehåll att det är svårt att få grepp om vad som är viktigt. En sak som har hjälpt mig att förstå den kristna tron, är den kristna trons lära om människan. Vad är en människa, och vem är jag? Det är frågor som man nog skulle kunna skriva mycket om, men här är tre grundsanningar på frågan om vem vi; du och jag, är:

Du är skapad

Det första du behöver veta om dig själv är att du är skapad, och att du är skapad till Guds avbild. I Ps 139:14 står det så här: *"Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Underbara är dina verk, min själ vet det så väl."* På grund av att du är skapad till Guds avbild är du värdefull, och det värdet kan inte tas ifrån dig.

Gud Skaparen har också en plan med ditt liv. I Bibelns första kapitel ser vi hur Gud skapar människan till att leva med Honom i paradiset. I dig, och i alla andra människor, finns det en längtan som bara Gud kan mätta. *"Bara hos Gud har min själ sin ro, från Honom kommer min frälsning."* (Ps 62:2) Det beror på att Gud har skapat dig. Vi har också blivit skapta till att leva med andra människor, och det ser vi t.ex. i Guds tio bud. I bud fyra så berättas det om att det finns en ordning i skapelsen. Du har föräldrar som du ska hedra och respektera. Femte budet berättar åt dig att Gud har skapat dig och din nästa med en kropp. Därför ska du ta hand om dig själv och din nästa. Sjätte budet berättar åt dig att Gud har en plan för den mänskliga sexualiteten, och det är den bästa plan som finns för dig och för din nästa.

Du är syndig

Men i ljuset av de tio buden så märker du naturligtvis att du inte följer den plan som Gud har för ditt liv. Det här är en allvarlig sak, Paulus berättar om det här: *"En gång levde jag*

utan lag, men när budordet kom fick synden liv och jag dog. Det visade sig att budordet som skulle föra till liv ledde till död." (Rom 7:9-10) Paulus beskriver hur han i ljuset av Guds lag dör. Guds lag avslöjar den synd som har funnits i dig och mig ända från vår födelse. Synden är så pass allvarlig att den leder till död, det är den som skiljer dig och från din Skapare. Du och jag är oförmögna att hjälpa oss själva, vi behöver hjälp!

Du är frälst

Paulus säger så här i samma brev som vi citerade tidigare: *"Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de förklaras rättfärdiga som en gåva, av hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus."* (Rom 3:23-24) Det är viktigt att du vet att du är skapad och syndig, men det som du också behöver veta är att Gud har skänkt dig sin Son Jesus Kristus för din synds skull. Jesus Kristus har befriat dig från synd och död genom sin korsdöd och uppståndelse. Det här löftet gäller också dig.

Att du är frälst betyder att du har hittat hem och att Jesus för dig tillbaka till den plan som Gud har för dig. När du är med Kristus är du där Gud har menat dig att vara. Du får se Gud som en kärleksfull Far som älskar dig, och du får leva ett liv i frihet, tacksamhet och glädje.

Richard Eklund

Ensamma kvinnor



Gudsfrid! Av Guds stora nåd och i Jesu namn har vi fått börja ett nytt år, ett nytt nådens år. Vi får tacka Gud för det. Vi får också tacka honom för det år som gått, för att han har bevarat oss som sina barn, oberoende av våra känslor. Kanhända du tycker att du inte har så mycket att tacka för, du känner dig ensam och övergiven. Kanske har du under året som gått mist din kära make och livet känns meningslöst och svårt.

Eller har du kanske inte funnit någon livskamrat och livet känns ensamt? Men minns kära vän att Gud är densamme ännu i dag, och han vill komma dig nära och trösta dig genom sitt ord (Bibeln). Han överger aldrig den som vill vara hans barn.

I Jes. 54:10 står det så här: *"Om än bergen viker bort och höjderna vacklar, så skall min nåd inte vika ifrån dig och mitt fridsförbund inte vackla, säger Herren, din förbarmare."*

Nu vill vi inbjuda dig, du ensam kvinna, till en kväll i gemenskap. Det är en öppen inbjudan till kvinnor i alla åldrar, ogifta, änkor eller till dig, vem du än är, som kanske känner dig utanför och ensam. Välkommen med!

Vi är en grupp ensam kvinnor som samlas en fredags kväll i månaden. Våra samlingar

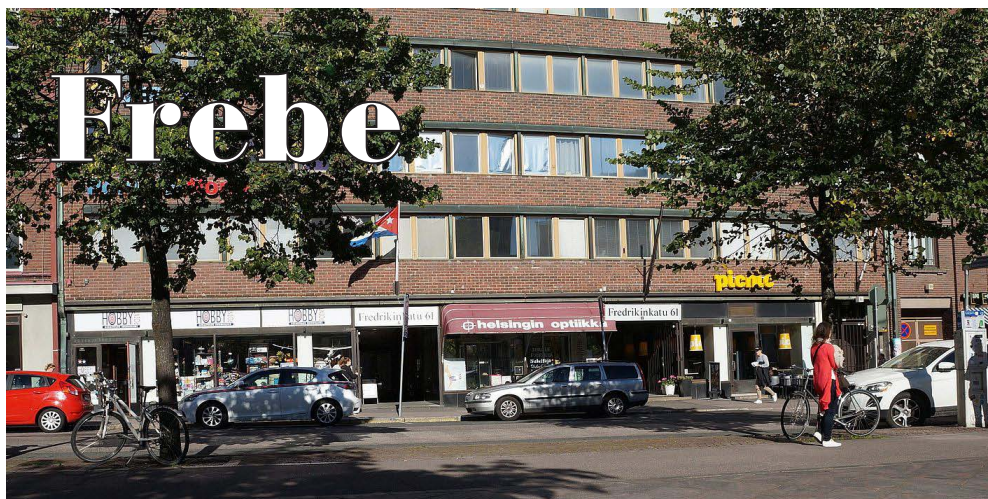
håller vi i i LFF:s lokaler som finns på adressen Permosvängen 111. I medeltal är vi 25 - 30 kvinnor varje gång, men flera ryms med.

På våra samlingar sjunger vi psalmer och sånger och diskuterar olika teman. Någon läser ett stycke ur någon kristen litteratur, ofta från någon äldre Sions Missionstidning. Det är intressant att höra om och minnas de som levt före oss. De samlades ju mest i hemmen. Det var viktigt för dem också att få vara tillsammans, att möta andra kristna vänner och prata om tron. Det gav dem tröst och glädje i livet. Sen dricker vi förstas kaffe och intäkterna från serveringen går till LFF:s missionsarbete.

Våra fredags kvällar ger tröst och uppmuntran till oss, som är med. Vi ber om Guds välsignelse för våra samlingar.

Den första samlingen för år 2020 håller vi fredagen den 10 januari klockan 18.00. På LFF:s webbsida finns datumen för följande träffar. Hör gärna av dig om du funderar på något, till Gunborg Snellman, Margita Heikkilä eller mig, Maj-Lis Fagerholm.

Varmt välkommen med!
Maj-Lis Fagerholm



Bönehuset i Helsingfors ligger på Fredriksgatan invid Kampens torg i centrum av stan. Bönehuset kallas ”Frebe” vilket ibland förknippas mera med vår sammankomstgemenskap än med själva utrymmet.

I Frebes kvarter har det funnits laestadianska bönehus i över hundra år. Efter den stora splittringen verkade alla stora riktningar i kvarteret. Senare har gammallaestadianerna och de förstfödda flyttat till utkanten av stan medan de nyväckta och vår riktning har kvar verksamheten på Fredriksgatan. P.g.a turerna kring splittringarna av den laestadianska rörelsen blev de svenskspråkiga ”pikkuesikoiset” utan eget bönehus. Vår förening äger därför inte bönehuset utan hyr utrymmena av den nyväckta rörelsen. Eftersom vi inte äger fastigheten kan föreningen verka med små ekonomiska resurser och vi behöver inte sätta tid och resurser på underhåll o.d. Nackdelen är att vi är beroende av vår hyresvärd.

Vår förening, Etelä-Suomen Rauhan Sana r.y. - Fridsföreningen i Södra Finland r.f., är tvåspråkig och föreningens ändamål är att verka för Guds rikets utbredning i enlighet med Bibeln och den evangelisk-lutherska kyrkans bekännelse. Föreningen är medlem i LFF och samarbetar även med finska Lähetysyhdistys Rauhan Sana (LYRS). Föreningen

är liten med knappt 60 medlemmar medan vänkretsen kring Frebe är något större.

Vännerna i Frebe kommer från ett geografiskt stort område från Sjundeå i väster och Kervo i norr. Detta sätter en speciell prägel på verksamheten. Eftersom många har lång väg till bönehuset börjar söndagsskolan en timme före sammankomsten. Eftersom vi bor och arbetar på olika håll träffas vi typiskt inte under veckorna, vilket gör att gemenskapen över en kaffekopp efter sammankomsten är en viktig del av verksamheten.

Vi vill hålla tröskeln låg för nya medlemmar men också för sporadiska besökare. Vi är speciellt glada att erbjuda en kristen gemenskap och ett andligt hem åt ungdomar som flyttar till huvudstadsregionen för studier.

Verksamhet

Vi ordnar sammankomster, nattvardsmässor, söndagsskola samt övrig kristen undervisning i form av temakvällar, föreläsningar och seminarier. Vi har också egen missionsverksamhet i bl.a. Helsingfors och Estland och dessutom stöder vi mission i andra länder. Som ordets tjänare fungerar Peter Fagerholm, Matias Gädda, Ken Helmes, Jarmo Makkonen, Jaakko Rahja, Pentti Sinko, Heikki Sumuvuori, Jouko Talonen och Tapani Vähäkangas.

Verksamheten bygger helt och hållet på frivillig basis och intensiteten i de olika verksamhetsformerna varierar. Föreningen erbjuder gärna medlemmarna en plattform för att pröva olika verksamhetsformer. För oss är det viktigt att verksamheten speglar grundprinciperna i luthersk tro (tron allena, nåden allena och skriften allena), dessutom vill vi värna om den laestadianska sångtraditionen.

Vårt verksamhetsår är indelat i vår- och hösttermin. Vårterminen inleds för det mesta första eller andra söndagen i januari och pågår till sista söndagen före midsommar. Höstterminen inleds för det mesta i mitten av augusti och avslutas vid jul. Förutom verksamheten som beskrivs nedan ordnas varje år en vårutfärd på Kristihimmelfärdsdag och julfest i mitten av december.

Sammankomster och mässor

Sammankomsterna med sång och predikningar samt nattvardsmässorna utgör föreningens kärnverksamhet. Sammankomsterna är enkla till utformningen och består av predikan och bön samt psalmer och sånger som sjungs i allsång. Predikan utgår alltid från en eller flera bibeltexter. Eftersom föreningen är tvåspråkig tolkas predikningarna i regel till finska eller svenska. Tolkning till engelska ordnas vid behov. Efter sammankomsten serveras för det mesta kaffe, te och saft med tilltugg. Sammankomster ordnas på söndagar kl. 17:00 i samlingsalen på Fredriksgatan 61 B i Helsingfors.

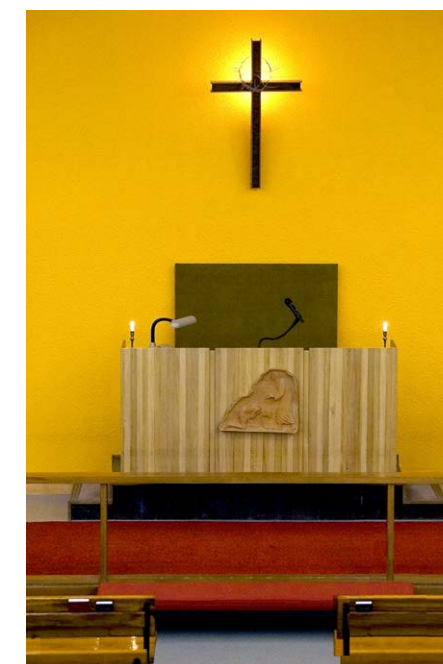
Under verksamhetsåret ordnar föreningen nattvardsmässor ca en gång per månad. Mässorna ordnas inte i samlingsalen på Fredriksgatan, utan i en kyrka eller kapell i Helsingforsregionen. Under de söndagar det ordnas nattvardsmässa ordnas ingen sammankomst på Fredriksgatan.

Många av medlemmarna besöker inte mässan regelbundet i sin lokalförsamling, eftersom de upplever gemenskapen vid Frebe som sitt andliga hem. Vi vill därför erbjuda medlemmarna regelbunden tillgång till nattvardens sakrament. Att få fira nattvard tillsammans är en värdefull del av gemenskapen.

Söndagsskola

Föreningen ordnar söndagsskola för barnen. Söndagsskolan är indelad i två grupper, lilla gruppen för barn 4–10 år och stora gruppen för barn över 10 år.

I söndagsskolan undervisas barnen i kristen tro utgående från bibelberättelserna och de lutherska trossatserna. Under hösten har stora gruppen studerat Jesu liv utgående från material som utarbetats av amerikanska Apostolic Lutheran Church. Lilla gruppen jobbar med bibelmaraton (www.raamattumaraton.fi) och har nu kommit till slutet av gamla testamentet.



Söndagsskolans målsättning är att lära barnen känna bibelns berättelser och ge dem grundläggande kunskap i kristen tro. Stora gruppens undervisning har formen av en läs- och samtalsgrupp, vi läser en eller flera texter ur bibeln kring ett visst tema och samtalar sedan kring frågeställningar om de lästa texterna. I den lilla gruppen ges en kort undervisning kring en bibelberättelse som söndagsskolläraren också illustrerar m.h.a. en flanellograf. Efter undervisningen hålls en pysselstund.

Stormöten

Två gånger per år ordnar föreningen större veckoslutsevenemang i egen regi. "Vintermötet" ordnas i början av mars och "Höstmötet" i mitten av oktober.

Under de senaste åren har vi ordnat höstmötet vid Suomen Raamattuopisto i Gran-kulla. Vintermötet ordnas vid bönehuset på Fredriksgatan.

Föreningen är även medarrangör i Kyrkhelg Syd som är de finlandssvenska väckelserörelsernas storsamling i södra Finland. Under de senaste åren har Kyrkhelg Syd ordnats med Petrus Församling som värd.

Mission

Föreningen har ett aktivt missionsarbete som i första hand koordineras i samarbete med LFF och Lähetysyhdistys Rauhan Sana

(LYRS). Utlandsmissionens fokusområden är Estland, Ryssland och Albanien.

Speciellt verksamheten i Estland har varit aktivt under de senaste två åren. Vi har etablerat samarbete med församlingarna i Simuna (i egen regi) och Äksi-Kursi i samarbete med LYRS. På båda orterna ordnas bibeldagar vår och höst med medverkan av våra predikanter. Föreningen stöder barn- och ungdomsarbetet i Simuna med månatligt ekonomiskt bidrag. Förutom Simuna och Äksi besöker våra predikanter regelbundet Haapsalu, Pärnu och östra Estland i samarbete med LYRS.

I Rysslandsarbetet samarbetar föreningen med Källby och Bosund. Vänförsamlingarna i Ryssland är Luga och Pihkova. Resor till vänförsamlingarna ordnas vår och höst. Ulla Vähäkangas fungerar som kontaktperson för missionen i Ryssland.

Arbetet i Albanien har legat Frebe nära hjärtat. Tapani och Sinikka Vähäkangas arbetade i Albanien under två längre perioder år 2019. Arbetet i Albanien görs i samarbete med LFF. Inlandsmissionen består för närvarande främst av andakter två gånger per termin i Sörnäs fängelse i Helsingfors.

Temakvällar och seminarier

Frebes temagrupp ordnar temakvällar kring olika aktuella eller annars intressanta ämnen. Temagruppen består av ungdomar som planerar och arrangerar temakvällarna. Som föreläsare används inbjudna gäster eller föreningens egna predikanter. Ibland ordnas även sångkvällar.

Ibland arrangerar föreningen mera omfattande och djupgående seminarier kring ett aktuellt tema. Under de senaste åren har vi ordnat ett flertal seminarier kring framtids tema "Från förening till församling" och "Vart är du på väg, kyrka – var står du Frebe?"

Fredrik Södö
Esbo

Till minne av Lisbeth Lampinen (Andtfolk, Pesämaa)



5.1.1948 – 6.11.2018

Min och mamma Lisbeths väg korsades den 7 januari 1976. Min biologiska mor hade fött en gosse på över 5 kg som mamma Lisbeth å tjänstens vägnar tog hand om på sjukhuset. Så fick mina föräldrar, Lisbeth och Markku, ett barn.

Jag växte upp och gick med mina föräldrar på sammankomster och andra händelser. Min pappa, Markku Pesämaa, var diakon och predikant i Gamla Karleby församling. Redan som riktigt liten pojke fick jag se och erfara många livsöden. En resa som etsat sig fast i mitt minne var ett besök på länsfängelset i Vasa. Det var en lärorik upplevelse för den lille pojken. Min pappa hade förmågan att se varje människa som värdefull. En individ ur Skaparens hand, oberoende om han var präst eller suput.

Den 8 januari 1983 vändes ett nytt blad i livet för mamma och mig som just fyllt sju år. Pappa Markku dog, bruten av en sjukdom. Nu var vi två, mamma och jag. Vi var två men inte ensamma. Oräkneliga släktingar och vänner tog god hand om oss.

Vårt liv i Öja var så normalt som det kan vara när man är två. Mamma skaffade en hund åt mig så att jag skulle ha en vän och tröst. Mamma tog hand om mig på allt sätt och älskade mig utan förbehåll fast jag ju var ett adoptivbarn. Tillsammans var vi på många resor och sammankomster.

I närmare 20 år bodde vi på tumanhand tills mamma träffade Stig. Många frågade mig vad jag tyckte om det. Jag svarade: *Vad rör det mig egentligen. Huvudsaken är att mamma är lycklig.* Och mamma fick vara lycklig vid Stigs sida i 15 år.

Så drabbades mamma av en obotlig sjukdom som började med ett litet besvär i en tånagel och fick ett snabbt förlopp. Under hennes sista vecka besökte jag henne varje dag på sjukhuset. Jag fick berätta hur mycket jag älskade henne och be om förlåtelse för alla mina fel och misstag. Jag fick den bästa av alla mödrar.

Ville Pesämaa





I tiden

Kristi kyrkas grundlag, de Heliga Skrifterna.

Finlands evangelisk-lutherska kyrka väljer ombud för det nya kyrkomötet. Kyrkomötet är kyrkans högsta beslutsfattare. Det beslutar om kyrkolag och -ordning, om kyrkliga böcker och andra ärenden som berör alla församlingar. Alla beslut skall göras i enlighet med kyrkolagens första paragraf som säger att kyrkans ”grundlag” är de heliga Skrifterna. Kyrkomötesvalet hålls den 11 februari 2020.

Man behöver inte vara en profet för att förstå att det nya kyrkomötet kommer att göra beslut om samkönade par ska kunna vigas kyrkligt. På bibelns läras grund har kyrkan inte ännu godkänt en sådan möjlighet, fastän somliga domkapitel inte har straffat präster som har avvikit från kyrkans förordning och har vigt samkönade par.

Röstningen kan vara ganska jämn därför att en fjärdedels minoritet kan rösta ned ett förslag för ändring av kyrkans traditionella linje. För att den bekännande minoriteten har en så stor möjlighet att rösta ned ett förslag kommer det sannolikt att komma ett kompromissförslag för att man ska få ärendet ett steg vidare. Ett kompromissförslag kan t.ex. gå ut på att kyrkan skulle behålla den nuvarande synen

på äktenskapet, men samtidigt ge präster rätt att viga samkönade par utan straff. Kompromissen motiveras med att kyrkans image skulle hållas enhetlig och man skulle undvika rättegångar och dålig image för kyrkan.

Vi önskar förstås alla att kyrkan skulle ha Kristi frid i församlingarna och även en bra image i samhället. Men kyrkan kan inte på bekostnad av Bibelns sanning göra kompromisser emot det som Gud har uppenbarat i de heliga Skrifterna. En kompromisslösning som skulle ge möjlighet, på ett eller annat sätt, för präster att viga samkönade par, skulle inte vara en kompromiss; utan snarare en klar ändring i synen på äktenskapet och läran om människan.

En lokal kyrka har inte rätt att stifta regler och bestämmelser som avviker från eller står emot Kristi lära. Kristi kyrkas grundlag är alltid Herrens ord. Man kan jämföra kyrkans grundlag med ett jordiskt lands grundlag. Att avvika från grundlagen skulle betyda att man skulle ställa sig i opposition mot sitt land, och något sådant skulle inte kunna ske utan följder. För en kristen individ eller en församling är det inte lovligt att börja leva ett liv som utesluter Herrens vilja. Det skulle vara ett liv emot livets källa och

skulle vara en opposition mot det himmelska hemlandets grundlag. En kompromiss emot Herrens ord skulle betyda att man kommer ett halvt steg bort från det, och då sker det att Herrens ord, i själva verket, förkastas.

Människor är duktiga på att hitta fina motive-ringar för sina gärningar. En ombudsman kan motivera sin vilja för en kompromiss med att han gör det för evangeliets skull, för att försäkra möjligheterna att förkunna evangeliet i kyrkan. Han kan också tänka att han gör det för kärlekens skull eller för att behålla kyrkan osplitttrad. Alla dessa motiv är bra och kristliga, men när man ställer dem emot Guds ord, håller de inte och tjänar inte Kristi kyrkas bästa. De tjänar inte kyrkans bästa därför att de inte vill ge Guds ord rätten att leda kyrkan.

Guds ord skapar nytt liv, predikar bättring, förlåter en syndare, ger kraft att göra gott för andra och så vidare. Herren gav sin kyrka hela ordet, lag och evangelium, och de båda är Guds verktyg när han frälser en människa. Man tjänar Kristus genom att ha sin tröst i evangelium och att med Guds nåds kraft hålla fram ”*allt vad jag [Kristus] har lärt er.*” (Matt. 28:19).

Vesa Pöyhteri

En diskussion

Det är känt att präster i vår rörelse har en luthersk syn på dopet. Före man blir prästvigd frågas man om man vill tro såsom t.ex. katekesen undervisar och om man vill hålla sig till det.

Jag hade, och har, en kär broder i Kristus som hade en lite annorlunda syn än jag på dopet. Vi diskuterade ofta om dopet – eller åtminstone trodde vi att vi diskuterade. Men en gång, då vi igen började diskutera, öppnades mina ögon. Jag lade märke till att vi nästan aldrig talade om dopet. Vad vi talade om var det som skedde före eller efter dopet. Vi gjorde också ett annat misstag. De gånger vi talade om själva dopet, talade vi inte så mycket om vad det är, utan vi talade mera om det vad det inte är. Problemet i en sådan diskussion är förstås att Guds ord talar nästan ingenting om vad dopet *inte är*. Det fokuserar på vad dopet är och vad Gud åstadkommer genom det. När Bibeln talar om dopet är det närmast den positiva delen. Jag talade om min tanke till min broder och han tyckte att det var sant. Då åkte vi båda hem och tog som uppgift att läsa igenom alla dopställen i Bibeln och låta Bibeln lära oss.

Gör du samma sak idag, kära läsare. Jag vill ge dig en lista över dopställen i Bibeln. De bibelställen som jag har valt till listan är de ställen som undervisar om dopets innehåll, alltså om den gåvan som Gud ger i dopet. Tillåt Guds ord att undervisa dig. Du behöver inte teologiska kunskaper för att förstå dessa ställen, de själv har hela innehållet. Du har en stor gåva i dopet. Gud välsigne dig!

2 Konung 5:10–14, Matt 28:16–20, Joh 3:1–5, Ap.g 2:37–41, Rom 6:3–7 Gal 3:27, Kol 2:9–12, 1 Petr 3:21

KYRKHELG SYD 20-22.3.2020 i Helsingfors

Temat "INFÖR DITT ANSIKTE" uppmanar oss att reflektera över Gud som Sanningen, som den Allsmäktige som leder historiens gång och som vill leda oss i våra liv.

Kyrkhelgen hålls i Petruskyrkan, Skogsbäcksvägen 15, Helsingfors. Ingen förhandsanmälan behövs.

Medverkande: Prof. Antti Laato, chefred. Leif Nummela, vd Peter Fagerholm, sångarna Pekka Simojoki och Fiona Chow, med.lic. Pekka Reinikainen, direktor Björn Wallén, khde Daniel Björk m.fl.

MERA INFO: kyrkhelg.fi

Orgelmusik och allsång i Flynnängen bönehus

Lördag 25 januari kl. 19.00

- Diplomorganist **Martin van Heerde** från **Johannus Orgelbouw** kommer att spela några musikstycken och berätta om dessa instrument.
 - Allsång
 - Andakt
 - Servering
 - Offergåva för missionen

VÄLKOMMEN PÅ VINTERMÖTE I HELSINGFORS 29.2 - 1.3.2020!

Fridsföreningen i Södra Finland ordnar traditionellt vintermöte vid bönehuset på Fredriksgatan 61 B i Helsingfors. Programmet börjar kl 14 på lördagen.

VÄLKOMMEN TILL PÖRKENÄS 20-22.3.2020

på
KVINNO WEEKEND
"Bara i Dig har min själ sin ro"

Medverkande:
Dana Fagerholm - Guds fadershjärta
Victoria Grönholm - Striden i mitt inre
Isabella Mäenpää - En sund själ i en sund kropp

Mer info finns på evenemangets facebook sida och på LFF:s hemsida.

Pris: 120€/pers. för kost & logi, subventionerat pris för dig som är hemma med barn eller är arbetslös. Även möjlighet till bidrag från bönehusens stödgrupper.

arr. LFF:s familjearbete

7-8.2.2020, PÖRKENÄS LÄGERGÅRD

MINIÄKTENSKAPS-WEEKEND

Weekenden är till för alla gifta par, unga som gamla. Vi behandlar teman som *Guds tanke med äktenskapet, Tjänande kärlek, Att bygga ett rikt samliv, mm.*
VÄLKOMMEN MED!

Medverkande: Emmi&Anders Holmberg, Carina&Martin Ventin, Joanna&Richard Granholm, Fanny&Herman Märd, Hanna&Richard Eklund, Krister&Ann-Christin Snellman

Anmälningar: Ann-Christin Snellman (044-7509899 eller annchristin.snellman@lff.fi)

Pris: 60€/person

Arrangör: LFF:s familjearbete

RADIO LFF

Radio LFF:s aftonandakter sänds i radion i Jakobstadsnejden på frekvens 98,0 MHz och via hemsidan www.lff.fi torsdag kvällar kl. 18 på svenska och kl. 18.30 på finska.

Radio LFF:s morgonandakter sänds tisdagar kl. 9.30. och 10.00 och i repris på fredagar samma tid.

HELGSAMMANKOMSTER

- 4.-5.1 Möte i Karleby
- Lö. 11.1 Näs
- Lö. 25.1 Bosund, Lepplax
- Lö. 1.2 Skutnäs, Närvilä

Radierade helgsammankomster sänds även i direktsändning över internet.

Se mer info på www.lff.fi

Inremissionskalendern januari 2020

- 20.1 Kronoby, Sandbacka vårdcenter kl.13.30, andakt Gösta Sundelin
- 21.1 Vasa bönehus Fiskaregatan kl. 18.00 tisdagssamling, Richard Eklund
- 26.1 Lappajärvi kyrka, finsk Gudsstjänst. Predikant P-O Hjulfors Liturg Zacharias Onditi
- 28.1 Vasa bönehus Fiskaregatan kl. 18.00 tisdagssamling, Kurt Hellstrand
- 4.2 Vasa bönehus Fiskaregatan kl. 18.00 tisdagssamling, Peter Thylin

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar


info@forsberg.info
Obs. Flyttansökningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi



*Vet att jag är Gud,
jag och ingen annan.
Det är jag som ger död och liv,
jag som sårar och läker,
ingen kan rycka något ur min hand.
(5. Mos 32:39)*